

Tárgy:

Számlaadási kötelezettség elmulasztása (Üttv.1. § (3) bek., Áfa tv. 159. § (1) bek.)

Ügyvédi titoksértés - arra jogosulatlan személy részére átadott büntetőeljárással összefüggésben keletkezett iratok és szóbeli felvilágosítás ügy állásáról (Üttv. 9. § (1) bek., ÜESZ 3.1. pontja)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/ 022 / 2024 / 8.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **dr. (...)** ügyvéd fegyelmi ügyében a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2024. február 23. napján 1-2023F-27. sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. július 05. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 1-2023F-27. sz. határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Székesfehérvári Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Székesfehérvári Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

INDOKOLÁS

A Fejér megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2024. február 23-án Székesfehérváron hozott 1-2023-27. számú határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd kétrendbeli szándékos, ebből egyrendbeli folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el ezért 500.000.- Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta. Kötelezte továbbá, hogy 30 napon belül fizessen meg 80.000.- Ft átalányköltséget a Székesfehérvári Ügyvédi Kamara részére.

A Határozat fejrészében a fegyelmi tanács rögzítette, hogy fegyelmi határozatát a (...) bejelentő által kezdeményezett fegyelmi eljárásban hozta.

A fegyelmi határozat indokolása I. pontja rögzítette az eljárás alá vont ügyvéd előéletét, mely szerint őt a fegyelmi tanács F/762 szám alatt 2017. október 20. napján hozott fegyelmi határozatával megrovás büntetéssel sújtotta.

A határozat II. pontjában részletesen rögzítette az eljárás fontosabb eseményeit.

Az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács III. pontban rögzített tényállása lényegi megállapításai az alábbiak:

Eljárás alá vont ügyvéd 2023. június 16-án kelt meghatalmazással vállalta el (...) védelmét az ellene kábítószerrel való visszaélés bűncselekménye miatt indult büntetőeljárásban. A meghatalmazást védence édesanyja írta alá. Ekkor jelen volt (...) kívül a bejelentő, eljárás alá vont ügyvéd és (...).

Dr. Várhelyi Tamás személyét védence kérésére a volt barátnőt választotta ki.

Az első találkozás 2023. június 15-én az Országalmánál történt, ott akkor jelen volt bejelentő, a volt barátnő, (...) és felesége és eljárás alá vont ügyvéd. Az Országalmánál került szóba az is, hogy a barátságra tekintettel a munkadíj 3.000.000.- Ft lesz 9.000.000.- Ft helyett.

2023. június 19-én bejelentő Hárommillió forint munkadíjat eljárás alá vont ügyvéd részére kifizetett, melyről számlát nem kapott.

(...) a megbízás megszületése előtt végig az ügy tevékeny résztvevője volt. Miután 2023. június 16. napján (...) aláírta a meghatalmazást, az ügy addigi anyaga átkerült Dr. (...) ügyvédtől. Eljárás alá vonthoz, aki (...) számára is lehetővé tette az ügyiratok megismerését.

A Baracska Bűntetés-végrehajtási Intézetben az eljárás alá vont ügyvéd felkereste védenccét és szó esett a megbízás létrejötte után két héttel arról, hogy kinek adhat felvilágosítást az ügyvéd. Ekkor védence csak a családot jelölte meg, akik tájékoztatást kaphatnak. A volt barátnő neve is felmerült, azonban ez ellen védence kifejezetten tiltakozott. Mondta ezt annak ellenére, hogy védence a fogva tartása alatt folyamatosan levelezett a volt barátnővel és korábban két hónapig együtt voltak Belgiumban. Jellemzően hol együtt voltak, hol külön. Védence szerint kizárólag szexuális kapcsolatuk volt, hazaköltözésük után már nem laktak együtt.

Az ügyben ügyészi előterjesztésre került sor, melyre a védő indítványt tett, majd megszületett az előzetes letartóztatás tárgyában az elsőfokú végzés, melyet eljárás alá vont ügyvéd megfellebbezett. A négy irat 2023. július 7-én július 14-én és 16-án a volt barátnő részére került megküldésre. A család a volt barátnőtől kapott üzeneten

keresztül ismerte meg az iratokat. Az elsőfokú határozat részletezi és pontosan megjelöli azon iratokat, amelyekre hivatkozott. Nevesítetten védői indítvány védői fellebbezés, másodfokú végzés.

2023. július 20-án telefonon hívta fel bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd, hogy többet ne adjon testvére ügyében semmiféle felvilágosítást a volt barátnő részére, mert összevesztek. Ebbe eljárás alá vont ügyvéd beleegyezett. Másnap a bejelentő arról értesült, hogy eljárás alá vont ügyvéd meglátogatta a BV intézetben védencét és azonnal felhívta telefonon a volt barátnőt. Bejelentő számonkérte eljárás alá vont ügyvédet az előző napi megbeszélés során tett ígérését, ami arra vonatkozott, hogy a volt barátnő nem tudhat meg semmit eljárás alá vont ügyédtől testvére ügyében, mégis beszélt vele erről.

2023. július 27-én (...) munkáltatója is megbízást kapott az ügyben, ekkor (...) aláírt számára egy meghatalmazást, ahol feltüntették azt, hogy az ügyben eljárhat személyesen (...) is. (...) is a BV-ben rendszeresen látogatta eljárás alá vont ügyvéd védencét. A megbízás végső szakaszában derült csak ki mind eljárás alá vont ügyvéd védence, mind pedig a családja számára, hogy (...) nem ügyvéd, hanem ügyvéd asszisztens, jogi diplomával sem rendelkezik. Az érintettek mindvégig abban a hiszemben voltak, hogy az alatt a kifejezés alatt, hogy „ügyvédek” fogják eljárás alá vont ügyvéd védencének védelmét ellátni eljárás alá vont ügyvédekre és (...-ügyvédasszisztensre) vonatkozik. A képviselő során felmerült, hogy az ügyességgel egyezséget lehetne kötni, s ennek érdekében eljárás alá vont ügyvéd és ügyvédasszisztens összeállított egy vallomást, majd a BV Intézetben annak felolvasása után alá is íratta eljárás alá vont ügyvéd a védencével. Azt a tájékoztatást adták, hogy az irat az ügyességre kerül benyújtásra. Ezzel szemben a rendőrségre nyújtották be, amelyből eljárás alá vont ügyvéd védencét a bűntársai részéről fenyegetések érték, mivel annak tartalma a rendőrség révén számukra is ismertté vált.

Nem nyújtott érdemleges segítséget eljárás alá vont ügyvéd abban, hogy védence csomagot kaphasson, így 40 napig ugyanabban a ruházatban volt a fogva tartása alatt. A történésekről a család kerülő úton a volt barátnő révén értesült, noha eljárás alá vont ügyvéd védence ezt kifejezetten megtiltotta, bejelentő pedig később tette ugyanezt. Bejelentő szerint az információk a volt barátnő révén elferdítve jutottak hozzájuk, eljárás alá vont ügyvéd védence arra panaszkodott, hogy eljárás alá vont ügyvéd a BV-ben történt látogatásakor az ügyéről alig beszélt, ezzel szemben a volt barátnőről nagyon sokat. Rá akarták erőszakolni, hogy a volt barátnő legyen a kapcsolattartó. Ehhez hozzájárult, de csak, mint barátnő minőségben. Ilyen szereplő viszont nem lehetett kapcsolattartó, így újabb nyomtatványt töltöttek ki amelyben már a volt barátnő „élettársként”, szerepelt, ezt a kapcsolattartási lapot a fogvatartott nem írta alá. Erre elmondása szerint, arra akarták rávenni, kérje meg a kezét a volt barátnőnek és mint jegyes lehet kapcsolattartó. Végül, amikor kiderült, hogy az érzékeny adatokat tartalmazó gyanúsítottai vallomás illetéktelenek tudomására jutott, a fogvatartott és a család is arra a döntésre jutott, hogy az eljárás alá vont ügyvédnek adott megbízást felmondják.

Az ügyvédasszisztens ekkor meglátogatta a fogvatartottat és értésére adta, ha megszüntetik a megbízást akár 8 évet is kaphat. Szídalmazta a családot bejelentőt, akit azért is hibáztatott, hogy a megbízás megszűnése felmerült.

Ekkor hozta az ügyvédasszisztens az elszámolásra vonatkozó információt is, vagyis az addig elvégzett munka 65 óra volt, melyet 120 Euró óradíjjal számolnak, de ha fennmarad a megbízás akkor nem kell többet fizetni. Viszont így nem jár nekik vissza semmi.

Először bejelentő közölte eljárás alá vont ügyvéddel, hogy nem tartanak igényt a továbbiakban a munkájára, majd ezt írásban a fogvatartott is megerősítette. A megbízás megszűnése után bejelentő 2.000.000.- Ft visszatérítésére tartott igényt, melyet a számlában felsorolt elvégzett tevékenységek miatt eljárás alá vont ügyvéd megtagadott.

Bejelentőt az elszámolás felháborította és közölte, hogy bejelentést tesz a Székesfehérvári Ügyvédi Kamaránál, de kilátásba helyezte azt is, ettől eltekint, ha az anyagi követelésének eleget tesz eljárás alá vont ügyvéd.

A kifizetett munkadíjból nem került visszafizetésre semmi, a számla utólagosan 2023. augusztus 31-én kiállításra került.

A fegyelmi tanács III. bizonyítékok értékelése körében rögzítette, hogy eljárás alá vont ügyvéd a számlaadási kötelezettség megszegésével elkövetett fegyelmi vétséget nem vitatta. Az igazoló jelentésében először azzal védekezett, hogy nem tartozik a fegyelmi eljárás hatálya alá ez a cselekmény, majd az eljárás során elismerte, ebben a vétkességét.

A bejelentéssel ellentétben állította, hogy ügyvédi titkot nem sértett, mert a volt barátnő mindenről tudott, mert a család tájékoztatta, amit ő beszélt neki az ügyről az nem volt titok. Hivatkozott arra, hogy eleinte kapcsolattartó volt a volt barátnő, amelyhez a fogvatartott is hozzájárult, ennek igazolására a korábbi védő meghallgatására tett utalást. Az igazoló jelentése tartalmazta azt is, hogy a volt barátnővel csupán baráti beszélgetésben, kávézóban és érintőlegesen adott információt. Elismerte, hogy egy alkalommal elküldte az előzetes meghosszabbítására vonatkozó II. fokú végzést. Ennek magyarázatául azt jelölte meg, hogy a fogvatartott és a volt barátnője élettársak voltak. Az igazoló jelentés azt nem tartalmazta, hogy a volt barátnő kapcsolattartói szerepében megegyezett volna bárkivel.

Az I fokú fegyelmi tanács rögzítette, hogy tényállásként nem tudta megállapítani azt, hogy eljárás alá vont ügyvéd és a fogvatartott családja között olyan megállapodás született volna, hogy a volt barátnő révén jutnak el a családhoz az információk.

A tanuként meghallgatott ügyvédasszisztens tekintetében akként foglalt állást, hogy ő nem tekinthető elfogulatlanak, mivel a bejelentő ellene is fegyelmi eljárást kezdeményezett a Budapesti Ügyvédi Kamara előtt, így az ügyben érintettek tekinthető.

Az eljárás során jogszerű magyarázat nem született, hogy az ügyvédasszisztens milyen jogcímen került bele ebbe az ügybe, mint ügyvédasszisztens. Munkáltatója csak 2023. július 27-én írta alá azt a meghatalmazást, amely lehetővé tette, hogy az

ügyvédasszisztens önállóan is meglátogassa a fogvatartottat. Tehát 2023. június 16-tól 2023. július 27-ig az ügyvédasszisztens is olyan ügyvédi titkokat ismerhetett meg és ismert meg, amelyhez nem volt jogosultsága.

A fegyelmi tanács a bejelentő által becsatolt üzenetekből állapította meg azt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2023. július 7., július 14. és július 21-én a volt barátnő részére küldött digitális iratban mellékelte az ügyészi indítványt, a fellebbezést, az ügyvédi kérelmet, a I. fokú II. fokú végzést az ügyfél letartóztatásáról.

Ezt a tényt a tárgyalási vallomással is megerősítettnek látta.

A fegyelmi tanács mérlegelte az ügyvédasszisztens nyilatkozatait is, mely szerint 2023. június 16-át követően (...) megkapták a teljes nyomozati iratot, amelyek lehallgatási jegyzőkönyvet és adminisztratív iratokat tartalmaztak és a lényegét áttanulmányozták, míg munkáltatója csak 2023. július 27-én kapott meghatalmazást.

Az elsőfokú tanács a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az ügyben két személy szerzett illetéktelenül tudomást ügyvédi titokról, a volt barátnő és az ügyvédasszisztens. Nem készült tényvázlat az ügy elvállalásakor így a megbízás tartalmát, azaz a kapcsolattartó személyére vonatkozó vagy a munkadíj elszámolást érintő megállapodást, ill. hogy az ügyfél hozzájárult volna ahhoz, hogy az ügyben részt vegyen bizonyítani nem sikerült.

A fegyelmi tanács álláspontja szerint a fő szabály az, hogy minden ügyvédi titkot meg kell őrizni és csak az ügyfél adhat ez alól felmentést. Ilyen felmentés hiányában sem szóban, sem írásban – értve itt, hogy digitális úton – sem adhatóak ki adatok, információk. Ügyvédi titokról akkor sem lehet beszélni, ha egyébként úgy tűnik, hogy a kívülálló egyébként rendelkezik ismerettel más forrásból.

A tanács megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd a teljes nyomozati anyagot megismerhetővé tette, vele munkaviszonyban nem állt, hozzájárulást nem kapott a fogvatartottól arra, hogy az ügyvédasszisztens részt vegyen az ellene folyó büntetőeljárásban.

Az elsőfokú fegyelmi tanács a tényállás alapján az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét egy rendbeli közrend sérelmére elkövetett számlaadási kötelezettség elmulasztásával megvalósított szándékos fegyelmi vétségben állapította meg, melyet azzal a magatartásával valósított meg, hogy a 3.000.000.- Ft-ról nem adott számlát. Ezzel a magatartásával megsértette Üttv.1. § (3) és az Áfa tv. 159. § (1) bekezdésben foglalt rendelkezéseket.

Megállapította továbbá fegyelmi felelősségét egyrendbeli szándékosan, folytatólagosan elkövetett ügyvédi titoksértés fegyelmi vétségében, melyet azzal a magatartással követett el, hogy két arra jogosulatlan személy részére adott át a büntetőeljárással összefüggésben keletkezett iratokat és szóban felvilágosította az ügy állásáról. Az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 9. § (1) bek., és megszegte a ÜESZ 3.1. pontját.

A súlyosító és enyhítő körülmények körében (határozat VII. pont) súlyosító körülményként értékelte, hogy eljárás alá vont ügyvéd ellen egy esetben már indult

marasztalással végződő fegyelmi eljárás, további súlyosító körülmény az átadott ügyvédi titkok száma, a titkok megismerőjének száma, valamint, hogy több személy kifejezett tiltakozása ellenére történtek meg az információk és a dokumentumok átadása. Súlyosító körülménynek tekintette az elkövetés módját is.

Rögzítette, mely szerint ritkán tapasztalni, hogy az ügyfélre vonatkozó érzékeny iratanyag átadásra kerüljön jogosulatlan személynek, a titokgazda kifejezett tiltakozása ellenére.

Az ügyvédi titoktartás a hivatásrendbe vetett bizalom egyik bástyája és amennyiben ez sérül, ügyfeleink őszinteségét veszítjük el.

Enyhítő körülményként értékelte, hogy a számla utólagosan kiállításra került.

A megjelölt enyhítő és súlyosító körülmények mellett az Üttv. 108. § b.) pontjában írt pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmazta és annak mértékénél a középarányt látta indokoltnak.

Másodfokú eljárás

Az elsőfokú határozattal szemben az eljárás alá vont ügyvéd terjesztett elő fellebbezést.

A másodfokú fegyelmi tanács az FE 35.2. pontja alapján a fellebbezéssel támadott határozatot a fellebbezési kérelem keretei között bírálta felül.

Fellebbezésében a számlaadási kötelezettség megsértése körében tett megállapításokat nem kifogásolta, nem vitatta e körben a fegyelmi vétség elkövetését.

Fellebbezésében kérte, hogy a fegyelmi tanács mellőzze a titoktartási kötelezettség megsértésére vonatkozó megállapításokat és erre figyelemmel a fegyelmi büntetés enyhítésére tett indítványt.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében előadottak szerint az elsőfokú fegyelmi tanács a tényállást feltárta, azonban bizonyítékokat nem okszerűen, tévesen értékelte, téves jogi következtetést vont le, ezért határozata megalapozatlan.

Álláspontja szerint az elsőfokú tanács nem értékelte, illetve nem tulajdonított jelentőséget a bejelentő motivációjának, azaz annak, hogy egy elszámolási vitát próbált a kamara segítségével megoldani.

Álláspontja szerint a bejelentő és a megbízó szavahihetőségét megkérdőjelezi az, hogy az eljárás megindítását, a munkadíj visszafizetésétől tették függővé. Megalapozatlanságot igazol, hogy a fogvatartott folyamatosan, majd 2023. június 20-án bejelentő megtiltotta a tájékoztatást, mivel csak egy tényadat van, hogy 2023. július 30-án azaz lényegesen később küldött üzenetet.

Az ügyvédasszisztens tekintetében hivatkozott arra, hogy nem ő vonta be az ügybe, már a megkeresése időpontjában is kész tényként kezelték, hogy ő is részt vesz aktívan az ügyben.

Részvételét kifejezetten kérték, az ő személyét vagy azt, hogy információt kap soha senki nem kifogásolta.

Hangsúlyozta, hogy a fegyelmi tanács kizárólag a fogvatartott nyilatkozata alapján rögzítette, hogy a tájékoztatásra vonatkozó engedélyét visszavonta, ezzel megoldhatatlan feladat elé állította, hiszen egy nemleges tényt kellett volna bizonyítani, ami a logika szabályai szerint lehetetlen.

A bejelentő tekintetében, azaz, hogy ő is megtiltotta a volt barátnő tájékoztatását, mivel ő sem ügyfél nem volt, sem az ügyvédi titokkal nem volt jogosult rendelkezni és a bizonyítékok cáfolják az ő nyilatkozatait.

A tanács tévesen jutott arra az álláspontra, hogy az ügyvédsszisztens vallomása elfogulatlanak nem tekinthető, mivel az ügyben érintett és vele szemben is fegyelmi eljárást kezdeményeztek.

Hivatkozása szerint a tanú jogi kioktatás után tett vallomást, vallomása értékelhető és felhasználható. Az eljárás során soha nem tagadta, hogy az ügyvédasszisztenst és a volt barátnőt tájékoztatta.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Főbiztosa indítványozta, hogy a másodfokú tanács a határozat rendelkező részéből az Üttv. 119. § és a FESZ 27. 4. pontja alapján törölje a bejelentő nevét, mivel a fegyelmi eljárás hivatalból folyik és az eljárás kezdeményezőjének személye fegyelmi határozat rendelkező részének nem eleme. Egyebekben hagyja helyben az elsőfokú határozatot és kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet a másodfokú eljárással felmerült költségek megfizetésére.

A fegyelmi főbiztos észrevételében rögzítette, mely szerint nem osztja az eljárás alá vont ügyvéd arra irányuló előadását, miszerint a bejelentő motivációja a már megfizetett ügyvédi megbízási díj egy részének visszaszerzése volt, nem pedig a titoksértés miatti kifogás kamara történő részéről történő fegyelmi elbírálása.

Jelen eljárás nem a bejelentővel szemben folyik, az eljárás alá vont ügyvéd normaszegésével kapcsolatos tényállás felderítése során a bejelentő magatartása annyiban bír relevanciával amennyiben az a vizsgálat tárgyával összefügg. Fegyelmi eljárásban a kamara a megbízási díjjal kapcsolatos elszámolási vita elbírálására hatáskörrel nem rendelkezik, nem képezte az eljárás tárgyát a bejelentő megbízási díj visszakövetelésével kapcsolatos igénye.

Álláspontja szerint jelen eljárás alapjául szolgáló ügyvédi megbízás kapcsán elsődleges jelentősége van az Üttv. 29. §-ban foglalt szabályoknak, azaz a megbízás írásba foglalásának elmaradása esetén az eljárás alá vont ügyvédet terhelte annak bizonyítása, hogy mire irányult az ügyvédi megbízás maga az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozott arra, hogy negatív tény bizonyítására nem képes. Az írásba foglalási kötelezettség épp ezeknek a helyzeteknek a kiiktatására hivatott. Amennyiben az eljárás alá vont ügyvéd írásban rögzítette volna, hogy kivel tarthat kapcsolatot a megbízás teljesítése során úgy már a bejelentő terhére esne annak a körülménynek az igazolása, hogy utóbb ezen a rendelkezésén változtatott.

A fegyelmi eljárás során meghallgatott korábbi védő nyilatkozata nem erősítette az eljárás alá vont ügyvéd előadását, hiszen azt a bejelentő sem vitatta, hogy eleinte nem volt kifogása a volt barátnő ügyről való tájékoztatásával kapcsolatban, utóbb azonban

ez az engedély visszavonásra került. Kifejtette továbbá, hogy álláspontja szerint súlyosító körülményként kell értékelni az ügyvédasszisztens, illetve felesége felé ügyvédi titoktartási kötelezettség alá eső tények megismerhetővé tételét.

Az eljárás alá vont ügyvéd magatartása az ügyvédségbe vetett bizalom megingatására alkalmas. Az ügyvédi titoksértés tárgyi súlyát tekintve a legsúlyosabban minősülő fegyelmi vétségek körébe tartozik, így a kiszabott pénzbírságot nem tartotta súlyosnak.

A másodfokon eljáró fegyelmi tanács 2024. június 11-én tartott tárgyalást. A tárgyaláson eljárás alá vont ügyvéd ügyvéd fellebbezését fenntartotta és kérdésre előadta, hogy az ügyvédasszisztens személyét a család ismeri, tényként kezelte a család, hogy a más kollégánál dolgozó ügyvédasszisztens közreműködésére is számítanak. Az összes megbeszélésen részt vett a kezdetektől fogva. További kérdésre előadta, hogy büntetés-végrehajtási intézetbe beszélőre bemehetett, mivel a Budapesti Ügyvédi Kamaránál nyilvántartásba vett jogi asszisztens. A büntetés-végrehajtási intézetbe a korábbi ügyvéd nevére kiállított ügyvédi meghatalmazással járt bent. Ezt megelőzően viszont kérésére az ügyvédasszisztens nem járt a büntetés-végrehajtási intézetben az ügyfélnél. Tudomása szerint 3 védője volt, akik közül ő volt a vezető védő. Előadta, hogy az ő meghatalmazása visszavonásával egy időben tudomása szerint a korábbi védő is bejelentette meghatalmazása megszűnését. További kérdésre előadta, hogy álláspontja szerint a megbízás felvételekor a büntetőügyek sajátossága miatt a tényvázlat felvétele fogalmilag kizárt, mivel a család nem tudja elmondani mi történt.

Az ügyfél fogvatartásban volt, kizárólag meghatalmazás aláírására kerülhetett sor. Védence volt barátnővel kapcsolatban előadta, hogy számára kezdetben nem volt kérdés, hogy volt joga megismerni a büntetőeljárás részleteit, mivel ő volt az, akit a család megkért, hogy keressen ügyvédet. Sem szóban, sem írásban nem kapott olyan tájékoztatást, hogy a volt barátnő az ügyről nem értesülhet. Továbbra is fenntartotta azon álláspontját, hogy az ügyvédi titokkal az ügyfél jogosult rendelkezni, nem a bejelentő. Az ügyvédasszisztens feleségének jelenlétét sem tartotta aggályosnak, mert ez a megbízók tudtával, egyetértésével, jelenlétében történt, az ügyről egymással beszélgettek. További előadása szerint soha nem mondta azt az ügyvédasszisztens, hogy ő ügyvéd, sőt kifejezetten elmondta, hogy ő nem ügyvéd. A megbízók tényként kezelték, hogy az ügyvédasszisztens az ügyben részt vesz, külön kérték.

Az első alkalommal mikor bent járt a z ügyfélnél a BV intézetben, megkérdezte, hogy kinek adhat felvilágosítást. A fogvatartott elmondta, hogy a családnak és a volt barátnőnek adhat felvilágosítást.

A fegyelmi tárgyaláson is fenntartotta azon álláspontját, hogy védencének, bejelentőnek a fegyelmi eljárással más célja nem volt, csak az, hogy a megbízás díj egy részét visszakapják. Írásban nem volt kikötve eljárási díj, Kérdésre előadta, hogy ma már másképp járna el, a körülmények ellenére is valamilyen tényvázlatot felvenne, illetve a díjfizetésre vonatkozóan is.

A megbízási szerződésbe továbbra sem tudná bele írni, hogy kivel tarthat kapcsolatot, majd azt a megbízó szóban megváltoztatja. Az ismertett messenger üzenetekre vonatkozóan észrevételezte, hogy követhetetlenül, összefüggéstelenül nyilatkoznak

arról, hogy kinek lehet felvilágosítást adni, neki sosem mondták, hogy nem tájékoztathatja a volt barátnőt. További kérdésre előadta, hogy emlékei szerint az első találkozást bejelentő kérte. A volt barátnőt és az ügyvédasszisztent már előzetesen is ismerte. Bejelentő, mint megbízó kifejezett kérése volt, hogy az ügyvédasszisztens vegyen részt az ügyben.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem alapos.

A fegyelmi ügyben eljáró Fejér Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa az ügy felderítési kötelezettségét teljeskörűen teljesítette, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ennek keretében meghallgatta az eljárás alá vont ügyvédet, széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, tanumeghallgatásokat foganatosított, így tanuként került kihallgatásra (...), ügyvédasszisztens, fogvatartott és a bejelentő.

Az elsőfokú fegyelmi tanács értékelési, mérlegelési körébe vonta a rendelkezésre álló valamennyi okirati bizonyítékot, sms váltásokat, fogvatartott és (...) írásbeli nyilatkozatát. A bizonyítékok együttes értékelése, mérlegelése alapján állapította meg a tényállást.

Helyesen következtetett arra is, hogy eljárás alá vont ügyvéd magatartásával megszegte az ügyvédi titok megőrzésére, valamint a számlaadási kötelezettségre vonatkozó szabályokat és ezen szabályszegésekkel fegyelmi vétségeket követett el.

Az eljárás alá vont ügyvéd által írásbeli fellebbezésében, majd a fellebbezési tárgyaláson előadottak, az általa megfogalmazott érvek az alábbiak szerint nem megalapozottak.

A fegyelmi eljárás során kétséget kizáróan bizonyítottá vált, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás létrejöttkor a meghatalmazás aláírásakor, avagy ezt követően megbízási szerződést írásban nem készített, tényállási elemként, avagy bármilyen más módon nem dokumentálta, hogy ügyfele védelmének ellátása során védői minőségében tudomására jutott és ügyvédi titoktartási kötelezettség alá eső adatokról, tényekről, iratokról kinek a részére, milyen terjedelemben és milyen formában adhat tájékoztatást és kinek a részére teheti lehetővé a büntetőeljárás során keletkezett ügyiratok megismerését. Nem zárja ki a fegyelmi felelőssége megállapíthatóságát az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott Be.-ben hivatkozott eljárási rend, hogy a nagykorú hozzátartozó által (jelen esetben az ügyfél édesanyja által 2023. június 16. napján aláírt meghatalmazás arra jogosítja föl a védőt, hogy a büntetés-végrehajtási intézetben, ellenőrzés mellett az ügyvédi meghatalmazását csatolja.

A meghatalmazás csatolását követően a BV Intézet a meghatalmazott védőt kapcsolattartóként feltünteti és ezt követően ügyfelével ellenőrzés nélkül kapcsolatot tarthat, amely kapcsolattartás során meg volt a módja és lehetősége annak, hogy a megbízási szerződést, illetve annak részeként a hozzátartozókkal, illetve más személyekkel, így az ügyvédasszisztenssel, továbbá a volt barátnővel kapcsolatosan szabályozásra kerüljön, hogy kit, milyen formában és milyen terjedelemben tájékoztathat mindazon tényekről, adatokról, eljárási cselekményekről amelyek védői minőségében jutottak a tudomására.

A büntetőeljárás során a meghatalmazott védő által a büntetőüggyel kapcsolatosan megismert valamennyi adat, tény, ügyirat, az ügyvédi titok körébe tartozónak minősül.

Az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény V. fejezet rögzíti az ügyvédi megbízás szabályait.

Az Üttv. 29. § (1) bek. szerint a megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul. A (2) bek. szerint az (1) bek. szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

Az Üttv. 9. § (1) bek. szerint ügyvédi titoknak minősül minden olyan tény, információ és adat, amelyről az ügyvédi tevékenység gyakorlója e tevékenysége gyakorlása során szerez tudomást.

A (2) bek. szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles az ügyvédi titkot megtartani. E titoktartási kötelezettség kiterjed az ügyvédi titkot tartalmazó iratra vagy más adathordozóra is.

Az Üttv. 10. § (4) bek. c.) pontja alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlóját nem terheli titoktartási kötelezettség a helyettes ügyvédjével szemben, valamint azon személyek irányában, akik az ügyvédi megbízás teljesítésében közreműködő személyek, illetve a megbízás teljesítéséhez kapcsolódóan igénybe vett egyéb személyek, akiknek közreműködését, ill. igénybe vételét az ügyfél jóváhagyta.

Az Üttv. 34. § (1) bek. rögzíti, ha az ügyvédi tevékenység gyakorlásához az ügyfél képviselete szükséges, a képviseleti jog létesítéséről meghatalmazást kell kiállítani a megbízott részére. (2) bek. alapján a meghatalmazást írásba kell foglalni és annak tartalmaznia kell a megbízott elfogadó nyilatkozatát is.

A fegyelmi eljárás során az eljárás alá vont ügyvéd és tanuként meghallgatott ügyvédasszisztens nyilatkozatai, vallomási adatai, továbbá a bejelentő, valamint a fogvatartott és (...) vallomásai között lényegi kérdésekben ellentmondások álltak fenn, a tájékoztatásra jogosult személyek, a tájékoztatás terjedelme, és annak időbelisége vonatkozásában is. Ezen ellentmondások teljeskörűen nem voltak feloldhatóak sem a volt barátnő, sem pedig az ügyben közreműködő személyként eljáró ügyvédasszisztens vonatkozásában sem.

A fegyelmi eljárás során kétséget kizáróan bizonyítottá vált és az eljárás alá vont ügyvéd sem vitatta, hogy ügyfele és közte írásbeli megbízási szerződés nem készült, így írásban nem dokumentálta, hogy a védői tevékenysége során kivel és milyen terjedelemben tarthat kapcsolatot, kit milyen terjedelemben tájékoztathat a büntetőeljárás adatairól és kinek a részére adhat át ügyiratokat.

Az írásbeliség elmaradása ugyan a megbízás érvényességét nem befolyásolta, de ez azzal a következménnyel járt, hogy a fegyelmi eljárásban bizonyítási teher őt terhelte annak vonatkozásában, hogy a volt barátnőt és a közreműködő ügyvéd asszisztent milyen időponttól kezdődően, mely időponttal bezárólag és milyen adatokra, iratokra kiterjedően tájékoztathatta. Ezen bizonyítási kötelezettségét teljesíteni nem tudta. A megbízási szerződés írásbeliségének elmaradása a tájékoztatásra jogosultak személyének és a tájékoztatás terjedelme, írásbeli rögzítése elmaradása miatt az eljárás alá vont ügyvéd nem tudta bizonyítani azt, hogy ügyfele feljogosította volna arra, hogy

a volt barátnő és az ügyvéd asszisztenst az ügyvédi titok körébe tartozó adatokról, tényekről, iratokról tájékoztassa, velük ezeket az adatokat megismertethesse. A kifejtettek miatt az eljárás alá vont ügyvéd azzal a

magatartásával, hogy a volt barátnőt és az ügyvéd asszisztenst tájékoztatta, részükre az ügyiratok megismerését lehetővé tette fegyelmi vétséget követett el, magatartásával megszegte az Üttv. 9. § (2) bek. foglalt rendelkezéseket, figyelemmel Üttv. 29. § (1) és (2) bek. rendelkezéseire is. A tájékoztatással, az ügyiratok megismerése lehetőségével ügyvédi titoksértést követett el.

A fegyelmi eljárás tárgya annak vizsgálata volt, hogy az eljárás alá vont ügyvéd egyrészt megszegte-e az ügyvédi titoktartásra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, továbbá, hogy megsértette-e a számlaadási kötelezettségre vonatkozó rendelkezéseket. Osztotta a másodfokú tanács a fegyelmi főbiztos azon álláspontját, hogy a fegyelmi eljárásban a megbízási díjjal kapcsolatos elszámolási vita elbírálására a kamara a fegyelmi eljárásban hatáskörrel nem rendelkezik, így a bejelentő megbízási díj visszakövetelésével kapcsolatos igénye nem képezte az eljárás tárgyát. A fegyelmi tanács tehát kizárólagosan annak vizsgálata körére szorítkozott, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a megbízási teljesítése során követett-e el ügyvédi titoksértést, illetve, hogy a megbízási díjról az előírások szerint és időben adott-e számlát, avagy sem.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács nem fogadta el az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezési érvelését a bizonyítási teher és annak lehetetlensége vonatkozásában továbbá a fellebbezési tárgyaláson kifejtett azon álláspontját sem, hogy ma már másképpen járna el, azaz tényvázlatot felvenne, azonban a kapcsolattartásra jogosultakat továbbra sem nevesítené, mivel azt az ügyfél megváltoztathatja.

A másodfokú tanács egyetértett az eljárás alá vont ügyvéd azon érvelésével, hogy az ügyvédi titok jogosultja kizárólagosan az ügyfele azaz sem annak testvére (a bejelentő) sem a volt barátnő nem minősül az ügyvédi titok felett rendelkezésre jogosultnak.

Ez a megállapítás azonban nem zárja ki a fegyelmi felelőssége megállapíthatóságát, mivel ügyfele a 2023. november 30. napján a BV Intézetben írt levelében, majd az elsőfokú fegyelmi eljárásban 2024. február 23-án megtartott fegyelmi tárgyaláson is határozottan úgy nyilatkozott, hogy „amikor eljárás alá vont ügyvéd nálam járt a börtönben, akkor én magam mondtam, hogy csak a családomnak, testvéremnek, édesanyámnak adjon felvilágosítást, másnak nem.”

Ügyfele nyilatkozatával szemben nem áll rendelkezésre olyan okirat, megbízási szerződés, tényvázlat, amely alkalmas lett volna az ügyfél nyilatkozatának cáfolatára. Az eljárás alá vont ügyvéd ugyan következetesen, ezzel ellentétesen tett nyilatkozatot, azonban nyilatkozatai önmagukban nem voltak alkalmasak arra, hogy kétséget kizáróan cáfolják ügyfele állításait. Kétséget kizáróan tehát nem tudta bizonyítani, hogy ügyfele feljogosította őt arra, hogy a volt barátnőt és az ügyvéd asszisztenst az ügy érdeméről tájékoztathassa.

Az eljárás alá vont ügyvéd a számlaadási kötelezettség elmulasztásával megvalósított fegyelmi vétség elkövetését másodfokú eljárás során is elismerte.

A kifejtettek alapján helyesen vont le következtetést az elsőfokú fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kettő rendbeli szándékos, ebből egyrendbeli folytatólagosan megvalósított fegyelmi vétséget követett el.

A büntetés kiszabása körében helyesen vette figyelembe a büntetés kiszabása során értékelendő enyhítő és súlyosító körülményeket és helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben un. középarányos mértékű pénzbüntetés kiszabása indokolt. További súlyosító körülmény a cselekmények halmazata, valamint, hogy egyrendbeli fegyelmi vétséget folytatólagosan követett el.

A másodfokú tanács álláspontja szerint a kiszabott pénzbírság összecszerúsége arányos, az megfelel a fegyelmi vétségek tárgyi súlyának. Az eljárás alá vont ügyvéd alapvető hivatásrendi szabályt sértett azzal, hogy ügyvédi tevékenysége gyakorlása során megsértette az ügyvédi titoktartásra vonatkozó szabályokat. A nyomatékos súlyosító körülményekre tekintettel a másodfokú tanács a kiszabott pénzbírság mérséklésére, enyhítésére nem látott lehetőséget.

A fegyelmi tanács megalapozottnak találta a fegyelmi főbiztos által a fegyelmi határozat fejrészének pontosítását. Az Üttv. 119. § és a FESZ 27. 4. pontja alapján a fegyelmi eljárás hivatalból folyik, a fegyelmi eljárás kezdeményezőjének személye a fegyelmi határozatnak nem eleme, ezért a másodfokú fegyelmi tanács törölte az elsőfokú határozat fejrészéből az alábbiakat: „a bejelentő által kezdeményezett,,

A kifejtettekre figyelemmel a Magyar Ügyvédi kamara Országos Fegyelmi Bizottságának másodfokú Fegyelmi Tanácsa az Üttv. 138. § (1) bekezdésnek c) pontján a figyelembevételével az I. fokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre ezért az Üttv. 142. § (2) bek., valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK Szabályzat 35.7. pontja és a 40.2. c.). pontja alapján a másodfokú eljárás során felmerült 50.000.- Ft kamarai általános költség megfizetésére kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet.

Az FE 35.7. pontja alapján a megállapított eljárási költséget a jogerős határozat előírása szerint a kézbesítéstől számított 15 napon belül átutalással kell teljesíteni.

A másodfokú határozat jogerőre emelkedéséről a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018.(XI.26.) MÜK Szabályzat 35.5. pontja alapján rendelkezett.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2024. július hó 05. napján

5. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat 2024. július 05. napján jogerős és 2024. augusztus 09. napján végrehajtható.